

عنوان مقاله:

جایگاه زیارت در متون دینی

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مطالعات دینی و علوم انسانی در جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

اسرافیل سبحانی - دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه علوم تحقیقات واحد تهران

خلاصه مقاله:

زیارت برقرار کردن ارتباط قلبی با حجت خداست و زائر با قراردادن خویشتن خویش در حوزه روحانیت و فیض بخشی معصوم، که انسانی متعالی و خدانما با ابعاد وجودی گسترده است، بار معنوی و اخلاقی پیدا می کند و به سوی کمال قدم برمی دارد. در ارزش والای زیارت همین بس که پیامبر گرامی (ص) می فرماید: «من زار قبری بعد موتی کان کمن هاجر الّیّ فی حیاتی فإِن لم تستطیعوا فابعثوا الّیّ بالسلام فإِنَّه یبلغنی» (طوسی، 1365، ج 10، 79) هر کس بعد از مرگم، مزارم را زیارت کند، مانند کسی است که در زمان حیاتم به سوی من مهاجرت کرده است؛ و اگر نتواند مزارم را زیارت کند، پس به سویم سلام گسیلدارد؛ زیرا به من می رسد. به طور کلی می توان گفت: زیارت بزرگان دین یک امر طبیعی است زیرا هم چنان که انسان در ایام حیات آنها به دیدارشانمی شتابد و به آنان احترام می گذارد، پس از رحلت یا شهادت نیز نسبت به آرامگاه هایشان ادای احترام می کند.

کلمات کلیدی:

زیارت، ائمه معصومین (ع)، اماکن زیارتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1179160>

